

thi Bestyrelsen vil komme under Tiltale for ulovligt Næringsbrug, idet den jo driver Næringsen for en Andens Regning, som jo ikke er tilladt, hvilket fremgaaer af hele Lovens Mand. Ingen maa saaledes benytte en Andens Borgerskab for ved Hjælp af det at drive Næring; det er udtrykkelig udtalt i Lovudkastets § 20, at ingen Næster maa benytte sin Ret til at lade Uberettigede drive Haandværket i sit Navn. Naar et Actieselskab altsaa ikke kan faae nogen selvstændig Ret til at drive Næring, maa denne Virksomhed ophøre for Fremtiden. Om dette vil være gavnligt, vil jeg henstille.

Formanden: Folketingsmanden for Kjøbenhavns 8de Valgfreds har Ordet.

Timestad: Jeg frasalder Ordet.

J. M. Hansen: De Endringsforslag, jeg har stillet til det sidste Stykke af § 7, skal jeg tillade mig at sige et Par Ord om. Det første Forslag gaaer kun ud paa en Redactionsforandring, der efter min Formening nærmere betegner, hvad Meningen i Sætningen skal være. Saaledes, som Sætningen staaer i Lovudkastet, seer det ud, som om Drengene paa 10 Aar og derunder ikke komme ind under de Personer, som det skal være fri Næring for. Dvinder at forsærdige Klædningsstykker til; men jeg antager, at dette ikke skal være Meningen. Jeg troer derimod, at den Mening, som skal ligge i Sætningen, efter den af mig foreslaaede Redaction, vil være tydeligere udtalt, nemlig at det er for Dvinderne i alle Aldere og for Drengene paa 10 Aar og derunder, at denne Frihed skal gives. Det andet Forslag gaaer ud paa, at mellem de Arbejder, der nævnes som fri Næring for Personer af Dvinderne, skal Kaffetter og Halsbind udgaae, fordi det efter min Mening er en fri Næring for Alle, saavel for Mandkønnet som for Dvinderkønnet; men ved at optage disse to Gjensstande her i Paragraphen som hørende til fri Næring for Dvinderkønnet vil det komme til at se ud, som om de ikke vare en fri Næring for Mandkønnet. Da jeg heller ikke an-

tager, at dette skal være Meningen, troer jeg det vil være rigtigst at lade „Kaffetter“ og „Halsbind“ udgaae paa dette Sted. Udcastet har jo i sit første Afsnit antydnet, at det vilde holde sig til, hvad der hidtil har været fri Næring, og jeg kan derfor ikke troe, at det i dette Punkt vil gjøre nogen Indskrænkning.

Ordføreren: Naar efter Mindretallets Forslag Ordene „Fruentimmer og for Børn“ forandres til „Dvinderkønnet og for Drengene“, er dette maaskee et korrektere Udtryk; men jeg finder forrygtigt ikke, at Lovudkastets Ord paa nogen Maade kunne misforstaaes, og anseer derfor denne Endring uforuden. Med Hensyn til det andet Endringsforslag af Mindretallet, at i 3die Linie udgaaer: „Kaffetter, Halsbind“ maa jeg gjøre opmærksom paa det Samme, som jeg før antydede, at Tanken i dette Lovudkast er ikke blot at indføre, hvad der er nyt, men ogsaa at slaae det Gamle fast, om jeg saa maa sige, naar det har været om-disputeret; og hvad angaaer det at forsærdige Kaffetter, har der ofte været Spørgsmaal, om det var tilladt, men naar det staaer saa almindeligt her i Loven, saa indbefatter det netop to Ting, som have været tvivlsomme, det Eine, om de, som have forsærdiget Kaffetter, ogsaa havde Lov til at anbringe Foerværk derpaa, og det Andet, om Fruentimmerne paa Landet havde Lov til at drive samme Næring. Jeg tør ikke sige, at det ikke er tilladt; det er vist, at det i Kjøbstaderne ansees som fri Næring at forsærdige Kaffetter, men jeg troer ikke det er Tilfældet paa Landet; jeg kjender idetmindste ikke nogen Hjemmel derfor. Hvad Halsbind angaaer, saa er det virkelig tvivlsomt, hvorvidt dette i Almindelighed er en fri Næring. Naar i dette Dieblik et Fruentimmer vilde ned-sætte sig her i Kjøbenhavn og ernære sig af at sy Halsbind, vilde man vistnok lade det passere; men dersom en Mand vilde gjøre det, kunde det være tvivlsomt, om man vilde tillade det, jeg troer det virkelig ikke. Men naar det nu er givet, at der virkelig hersker en vis Ubeskæmthed med Hensyn til disse Beskæftigelser, saa forekommer det mig dog, at man kunde lade Lovudkastets Bestemmelser blive staaende.